

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/102/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125010826
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Hunák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6125010826.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hunáka, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Jána Bednára, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. decembra 2025, v trestnej veci obžalovaného A. B. stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 9T/81/2025 zo dňa 16. 10. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 9T/81/2025 zo dňa 16. 10. 2025 vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom D., E. D. XXX/XXX,

odsudzuje

podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 54 Tr. zák. na trest povinnej práce vo výmere 300 (tristo) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaný povinný trest vykonať najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Tr. zák. trest povinnej práce je obžalovaný povinný vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase, bez nároku na odmenu.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno, sp. zn. 9T/81/2025 zo dňa 16. 10. 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 03. 09. 2025 v čase o 12.30 hod. na miestnej ceste ul. E. D. v obci Šumiac, bol pred rodinným domom č. 617/70 zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Pohorelá po tom, čo viedol ako vodič motocykel zn. Yamaha XT600, bez prideleného evidenčného čísla, kde pri kontrole bol vyzvaný, aby predložil doklady potrebné na vedenie a premávku motocykla, ktoré nemal, podrobil sa dychovej skúške s negatívnym výsledkom,

pričom lustráciou bolo zistené, že toho času má uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 30 mesiacov, a to od 20. 01. 2025 do 20. 07. 2027 rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Brezne č. ORPZ-BR-ODI2-291/2024-P, právoplatného dňa 20. 01. 2025

a zároveň má uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov od 15. 10. 2024 do 15.04.2028, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici, pracovisko Brezno č.k. 9T/94/2024-78 zo dňa 24. 02. 2025, právoplatný dňa 24. 02. 2025.

Za to bol obžalovaný podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Obžalovaný sa hlavného pojednávania, na ktorom sa vyhlasoval rozsudok nezúčastnil, a tento mu bol doručený dňa 24. 10. 2025.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný odvolanie podaním doručeným okresnému súdu dňa 29. 10. 2025, v ktorom uviedol, že nemal v úmysle porušiť rozhodnutie, ktorým mu bolo zakázané viesť motorové vozidlá, motorku potreboval dostať nejakú domov, spočiatku ju tlačil a potom sa na nej dole kopcom spustil, aby sa mu lepšie brzdila, na čo ho zastavila policajná hliadka. Na súd sa nemohol dostaviť, lebo bol chorý, mal vysoké teploty, snažil sa na súd aj opakovane dovolať, ale nikto mu to nedvíhal. Má doma 4 nezaopatrené deti a ešte ani nemá drevo na zimu. Týmto rozsudkom bude najviac trpieť jeho žena a deti. Preto navrhuje, aby mu bol uložený trest povinnej práce a sľubuje, že sa nebude nič podobné opakovať.

Svoje odvolanie doplnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 04. 11. 2025, kde uviedol, že odvolanie podáva proti výroku o vine, ako aj o treste. Dodal, že v otázke viny neboli naplnené znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, nakoľko absentuje naplnenie subjektívnej stránky trestného činu. V jeho prípade však nevedel, že aj keď nemá motocykel naštartovaný, porušuje uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu. Skutočne chcel tento zákaz dodržať a preto motocykel nenaštartoval, aj keď mu v tom nič nebránilo. Dnes už vie, že konal v omyle. Dovoľuje si požiadať odvolací súd o starostlivé zváženie celej veci. Jeho nevedomosť ho veľmi mrzí, brigádnicke pracuje v hore, aby uživil rodinu. Navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové pojednanie a rozhodnutie.

Dňa 11. 12. 2025 sa na krajskom súde konalo verejné zasadnutie, na ktorom prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že rozhodnutie okresného súdu považuje za zákonné a z toho dôvodu navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že by chcel dostať trest povinnej práce a keď by mu bol uložený, tento trest vykoná a súhlasí s ním.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, na podklade podaného odvolania obžalovaného zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote, proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo odvolanie prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po uvedenom procesnom postupe odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne.

Primárne je nutné konštatovať, že krajský súd sa plne stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu o vine obžalovaného a jeho odôvodnením, na ktorý v celom rozsahu poukazuje.

Krajský súd je toho názoru, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie ohľadom výroku o vine treste a o treste. V súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje

skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k otázke viny, a taktiež aj vo vzťahu k otázke trestu. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v plnej miere stotožnil a bolo by nadbytočné odôvodnenie v tejto súvislosti na tomto mieste znovu opakovať.

Krajský súd však preskúmavajúc zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste dospel k inému záveru, ako okresný súd. Krajský súd na rozdiel od okresného súdu je toho názoru, že v danom prípade je namieste obžalovanému neukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko tento trest uložený okresným súdom by podľa názoru krajského súdu u obžalovaného plne nenaplňal svoj účel a nenaplňal by ani zásady ukladania sankcií a trestov.

Podľa § 33a ods. 3 Tr. zák., tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmou na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmou na osobnej slobode páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Čo sa týka výroku o treste, krajský súd dospel k záveru, že uložený trest považuje s ohľadom na zásady ukladania sankcií a trestov v súčasnej situácii pre obžalovaného za neprimerane prísny a to konkrétne v časti nepodmienečného trestu odňatia slobody. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým okolnostiam a zvláštnostiam daného prípadu. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadať, okrem ďalších skutočností, aj na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, či pohnútku. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste.

Krajský súd preto zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a uložil obžalovanému trest povinnej práce, ktorý je podľa jeho názoru adekvátny k spáchanému skutku. Krajský súd si je vedomý skutočnosti, že sa u obžalovaného jedná o špeciálnu recidívu, avšak sa ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu považuje uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody za neprimerane prísne, nenaplňajúce zásady ukladania trestov. Krajský súd tak pri ukladaní trestu prihliadol na špecifiká tohto konkrétneho prípadu. Oboznámil sa s odpisom registra trestov obžalovaného, ako aj s výpisom jeho priestupkov.

S ohľadom na uvedené tak krajský súd uzatvára, že zásady uvedené v ustanoveniach § 33a a § 34 Tr. zák. napĺňa ukladaním alternatívneho trestu, v tomto prípade trestu povinnej práce, a nie ukladaním nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý trest by obžalovaného postihoval citeľnejšie, pričom účel trestu možno dosiahnuť aj inak a navyše, by mal oveľa väčší vplyv na rodinu obžalovaného a jemu blízke osoby. Žiada sa dodať, že obžalovanému už bol trest povinnej práce v minulosti uložený a tento bol obžalovaným aj vykonaný. Z uvedeného dôvodu ukladal krajský súd obžalovanému trest povinnej práce, pričom uloženou výmerou (300 hodín) reflektoval aj na tú skutočnosť, že sa jedná u obžalovaného o recidívu.

Ohľadom ostatných okolností ukladania trestu (poľahčujúce a priťažujúce okolnosti), krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Na tomto mieste krajský súd dáva do pozornosti, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko zo dňa 19. 12. 1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok zo dňa 15. 02. 2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok zo dňa 27. 09. 2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33). Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z predmetných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku rozsudku z vyššie uvedených dôvodov na základe podaného odvolania obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, podľa § 322 ods. 3 Tr. por. po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, sám vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.